

5017 den 4. Marts 1897: Næste Beh. af Indst. ang. Finansubv.-Andr. 5018

man ikke har villet give dem den — baade den nuværende og den forhenværende Finansminister have været villige til at hvide dem den — men fordi man efter den Opfattelse, man havde af Loven, har anset det for umuligt. En Del af dem mener jeg altsaa vil kunne faa Afgang til Understøttelse ved den ny Lov. Naar den sidste ærede Taler sagde om den Andrager, som han interesserer sig for, at det var hans Overbevisning, at han var Invalid, thi han havde faaet sin Stade i Tjenesten, saa er det jo en Misforstaaelse fra hans Side, thi det have de alle faaet, og det anerkendes for dem alle sammen. Men det, de skulle bevise, er, at de have faaet det ved Tjenesten eller rettere, det, der fordreder hidtil, var, at vedkommende Invalid skulde bevise, at hvis han ikke havde været i Tjenesten, havde han ikke faaet sin Sygdom. Det var det, der fordreder, og det haaber jeg nu er blevet forandret. Det var ogsaa det, der fordreder af denne Mand. Han laa som ung, rast Mand i Baraklejr i fugtigt og daarligt Vejr og i denne Baraklejr blev han ødelagt og fik Gigtfeber, og denne Gigtfeber gjorde ham udhygig til Arbejde og angreb hans Hjerte, saa at han siden den Tid lider af en Hjertefejl, en temmelig almindelig Følge af Gigtfeber. Saa nægtede man ham Invalidforsørgelsen, fordi det ikke var bevist, at han havde faaet sin Stade ved Tjenesten — han kunde nemlig ogsaa have faaet Gigtfeber, dersom han ikke havde været i Tjenesten. Denne bagvendte Maade at ræsonnere paa er Grunden til, at en Mængde Folk, der efter almindelig Opfattelse burde have haft Understøttelse, ikke have faaet den. Den ærede Finansminister selv er vist enig i den Betragtning, men paa Grund af Lovens Ordlyd kunde han ikke hjælpe de Folk. Nu er jeg overbevist om, at en hel Del af de Folk herefter kan faa Invalidunderstøttelse, og blandt disse regner jeg den Mand er, hvis Andragende jeg har indbragt. I Tillid til, at dette vil ske og med Anbefaling til den ærede Ordfører for Udvalget om at tolke mine Følelser for Finansudvalget og maaste ogsaa over for Finansministeren vil jeg hermed tage Endringsforslaget tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det af Folketingsmanden for Ribe Amts

2den Valgkreds (Bluhme) stillede Endringsforslag er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Finansministeren (Lüttichau): Det første Andragende, der i Dag har været under Omtale, er det under Nr. 3, om hvilket den ærede Ordfører udtalte, at han ansaa det for rimeligt, at man ved en Prøvelse i Finansministeriet vilde komme til at bevilge Andragendet. Herom skal jeg ikke bestemt udtale mig, da Andragendet hidtil aldrig har været i Finansministeriet. Med Hensyn til de Udtalelser, der foreligger fra Invalidbestyrelsen, kan jeg kun udtale, hvad der jo for øvrigt allerede staar anført i Betænkningen, at det er konstateret, at den paagældende Stade, nemlig en Bestadigelse af Haandleddet og Albuen, har fundet Sted ikke under Militærtjeneste, ikke heller ved Militærtjeneste, men hele to Aar forud for Militærtjenesten. At der under Tjenesten skulde være paadraget hyderligere Stade, foreligger der ikke noget om, men jeg kan udtale, at naar Sagen kommer for i Finansministeriet, vil den blive underkastet en omhyggelig Prøvelse.

Det næste Andragende er det under Betænkningens Nr. 4 og angaar Arbejderne ved Kjøbenhavns Toldsted. Jeg skal af Hensyn til de Bemærkninger, der faaldt fra det ærede Medlem, der var Ordfører for dette Andragende, udtale, at jeg tror, at han noget ser bort fra de Fordele, denne Klasse Arbejdere nyder fra Statens Side, medens han med særdeles Kraft fremdrager de Ulemper, der skulle være til Stede, og peger paa Forbedringer i disse Arbejderses Stilling. Jeg skal da særlig gøre opmærksom paa, at naar Dagelønnen er 3 Kr. for den betydeligste Del af Arbejderne, nemlig 190, medens der kun er 84, der have 2 Kr. 75 Øre, er det en Dageløn, der ofte, endogsaa meget ofte, bliver forøget ved Overarbejdspenge, idet der da, saavidt jeg erindrer, hves 40 Øre for hver Time. Jeg har selv været Ojenvidne til, hvor overordentlig meget Arbejde der præsteres uden for Arbejdstiden, idet der ofte arbejdes hele Aftenen, og undertiden Natten med. Det er altsaa en Fordel, som kommer disse Arbejdere til gode, at de saaledes kunne faa et betydeligt Tillæg i Lønnen ved Ekstraarbejde. Dernæst skal jeg anføre, at deres